

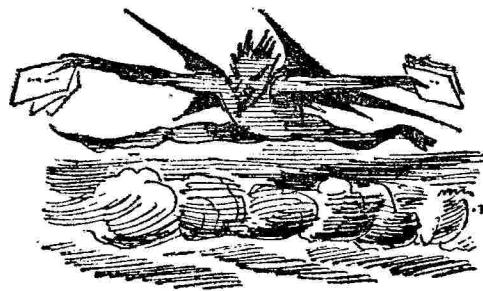
ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 21

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 1 Ιουνίου 1875.

Ἄξιστεμε κ. Συντάκτα,

Τὸ σονορά μου εἶναι *Annah Marrilies*. ἔχω πατρίδα τὴν Σκωτίαν, δίπλωμα διδακτορίσσης καὶ κύριον ἐπάγγελμα τὴν διάδοσιν τῶν ίδεῶν τοῦ Μάλθου περὶ πληθυσμοῦ. Ἀναγνώσασα τὸν Πίνδαρον καὶ ἀγαπῶσα τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἥλθον νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν Ὀλυμπίων. Περὶ τούτων δὲν λέγω τίποτε, μὴ ἀγαπῶσα νὰ προσβάλλω τοὺς δυστυχοῦντας, δόσαντα μάλιστα ἀναγνωρίζουσιν, ως ὑμεῖς ἐν τῷ *«Ἀσμοδαίῳ»*, τὰς ἔλλειψεις των.

Εἶδον ἐν τῇ *Ἐκθέσει* τὰ γλυπτικὰ ἔργα τῶν κ. κ. Βιτσάρη καὶ Βρούτου καὶ τὰς κρίσεις ὑμῶν περὶ τούτων. Ἐξ ἀδρότητος πρὸς τοὺς κοπιάσαντας τεχνίτας δὲν θέλω νὰ ἔξετάσω ἀντίτιτον ἢ ὅχι. Ἀλλως τε ἡμεῖς οἱ Ἀγγλοι, οὐδὲ τῶν γυναικῶν ἔξαιρουμένων, εἴμεθα πρακτικοὶ ἀνθρωποι· δὲν ἀγαπῶμεν, ως οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ σῆμερον Ἑλληνες τὰς θεωρητικὰς συζητήσεις, ἀλλ᾽ ἔξετάζομεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς δυνατῆς ἐξ αὐτῶν ὀφελείας. Σοφός τις πρόγονος ὑμῶν ἔγραψε πραγματείαν *«Περὶ τοῦ πῶς τις παρ᾽ ἔχθρῶν ὁφελεῖτο.»*

Οὕτω καὶ ἐγὼ, ἀμα εἰδον τὰ παιδία τοῦ κ. Βιτσάρη, τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὸν Πάρων τοῦ κ. Βρούτου, ἀντὶ νὰ βυθίσθω εἰς τὸ πέλαγος τῆς αἰσθητικῆς, εὐθὺς ἐσυλλογίσθην διτὶ ἥδυνάμην τὰ χρησιμοποιήσω τὰ πρεξόντα ταῦτα τῆς νεοελληνικῆς τέχνης ὑπὲρ ταχυτέρας διαδόσεως τοῦ σωτηρίου συστήματος τοῦ Μάλθου, καὶ ίδού πῶς.

Καίτοι Ἑλλην καὶ ἐφημεριδογράφος, καὶ ἔχων ώς ἐκ τούτου τὸ δικαίωμα πολλὰ πράγματα ν' ἀγνοεῖτε, ἵσως δύος ἥκούσατε, κ. Συντάκτα, διτὶ δοφός Μάλθος ὑπελόγισεν διτὶ οἱ μὲν κάτοικοι τῆς γῆς αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, διτὶ δολαρίτης ἥμῶν οὔτε ν' αὐξήσῃ δύναται οὔτε νὰ πολυπλασιασθῇ, ὥστε μετὰ δρισμένον καὶ οὐχὶ μακρὸν ἀριθμὸν Ὀλυμπιαδῶν οἱ ἐπ' αὐτοῦ οἰκοῦντες, μὴ εὑρίσκοντες οὔτε τόπον οὔτε προφήν, θέλουσι καταγγέλλειν νὰ τρώγωσιν ἀλλήλους ως ἀράχναι κεκλεισμέναι ἐντὸς φιάλης.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ ἀναμφισβήτητον, ως βασιζόμενον ἐπὶ μαθηματικοῦ ὑπολογισμοῦ. Ήδη δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ φρικώδη ἀποτελέσματα τοῦ γραφικοῦ ἄρτου «ἀδάντεσθε καὶ πληθύνεσθε», ἥρχισαν νὰ ἔναιεσθητά. Ἐν Λονδίνῳ πλῆθος ἀνθρώπων ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος ἐξ ἐλλείψεως τροφῆς ἢ ἀέρος.¹ Αν δὲ δὲν εἶχον τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Ἰνδίκην, οἱ συμπατριῶται μου ήθελον εἶναι πρὸ πολλοῦ ἀνθρωποφάγοι.

Πρὸς σωτηρίαν ἀπὸ τῆς μάστιγος ταῦτης ὅτε διδάσκαλός μου καὶ οἱ διπάδοι αὐτοῦ ἐπρότειναν πολλὰ φάρμακα· οἵτοι νὰ ἐμποδίζεται δι γάμος μεταξὺ ἀπόρων, οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ νυμφευθῇ πρὶν συμπληρώσῃ τὸ τριακοστὸν ἔτος, ἰατρικὰς συνταγὰς πρὸς ἀτεκνίαν καὶ ἄλλα πολλά. Ἀλλ' ἐπ τούτων τὰ μὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, τὰ δὲ εἰς τὴν ὅμιλαν, ὥστε τὸ πρόβλημα μένει ἀλιτον καὶ διαδίδυνες τῆς ἀνθρωποφαγίας ἐκκρεμής.

Γνωρίζουσα πόσον ἀνεξάλειπτος εἶναι αἱ ἐντυπώσεις τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, ἐσκέφθη δὲ πολὺ συντελεστικῶτερον πρὸς διάδοσιν τοῦ συστήματος τοῦ διδασκάλου μου, συγχρόνως δὲ καὶ συνταγματικῶτερον ἥθελεν εἶναι ἀνὴπνέστο εἰς τοὺς παιδεῖς, ἕστω καὶ διὰ ἀπάτης τινὸς, ἀνυπέρβλητός τις πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν γάμον ἀποστροφή. Πρὸς τοῦτο ἐσκέφθην γὰρ χρησιμοποιήσω τὰ προϊόντα τῆς νεοελληνικῆς τέχνης. "Αμα ἐπιστρέψω οἴκαδε, θέλω προκαλέσσει ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Μαλθιστῶν ἔρανον πρὸς ἀγορὰν πεντακοσίων τούλαχιστον ἀντιτύπων τῆς Ἀφροδίτης τοῦ κ. Βρούτου. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα θέλουσι τοποθετηθῆναις τὰ ἑστιατόρια καὶ τοὺς κοιτῶνας τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ δραγμοτροφείων τῆς Ἀγγλίας" οἵ δὲ νέοι νομίζουσε; δὲ τοιαῦτα ἄσχημα πράγματα κρύπτουσιν αἱ γυναικεῖς ὑπὸ τὰς μεταξίνους αὕτην ἐσθήτας θέλουσι καταφεύγεις ἀθρόοι ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Μάλθου.

"Ἀλλοθὲς εἶναι δὲ τοὺς πολλοὺς τούτων δὲν θέλουσι λείψει εὐκαιρίαν νὰ ἐνοήσωσι κατόπιν τὴν ἀπάτην. Σημειώσατε δικαίως, κ. Συντάκτα, δὲ τὰς γλυφίδος τοῦ κ. Βρούτου δὲν προτίθεμαι νὰ ἔχαλείψω, ἀλλ' ἀπλῶς ν' ἀραιώσω τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς Ἀγγλίας.

Ἐγκυεῖς καὶ ἀξιομακάριστοι εἶσθε νῦνεῖς οἱ νεώτεροι "Ελληνες, οἱ μὴ ἔχοντες ἐπὶ πολλοὺς ἀκόμη αἰῶνας νὰ μεριμνήστε περὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Μάλθου" οἱ παραπονούμενοι δὲ τὴν ἡχώραν ἡμῶν εἶναι μικρὰ καὶ ὀφίνοντες χέραι τὰ τρίχα τέταρτα αὐτῆς, ἀτινα δεκάκις τόσους "Ελληνης δύνανται καὶ σήμερον ὡς τὸ πάλαι νὰ διαθρέψωσιν, ἐκτὸς ἀνὴπνέστων δὲν εἶχον εὔθεταν τὴν προγονικὴν μεγαλοφύτων, ἐλάθετε ἀντ' αὐτῆς ὡς ἀντάλλαγμα ὅρεξιν δεκαπλοσίαν.

"Οπωσδήποτε, ἀν καὶ δὲν ἔχετε τι νὰ φοβηθῆτε ἐκ περισσείας πληθυσμοῦ, πάλιν ὅμως νομίζω δὲν δύνασθε καὶ νῦνεῖς νὰ χρησιμοποιήστε πρὸς ἀλλον σκοπὸν τὰ ἔργα τῶν διαδόχων τοῦ Φειδίου καὶ Πολυκλήτου. Εἰς τὰς ἐρημείδας καὶ τὰ περιοδικὰ ὅμιλαν βλέπω καθημερινὰ παράπονα δὲ τὸ ἐπλεόνασσε παρ' ὅμιλον πᾶσα τῆς Δύσεως ἡ διαφορὰ καὶ κοινωνικὴ κακοήθεια, δὲ τὸν ἀνηθοὶ μαθηταὶ ἀναγνώσκουσι μυθιστορήματα καὶ δεκαετεῖς κορασίδες ἐργαλασθεῖσιν. "Οπως οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες παρίστων μεθύσους Εἰλωτας εἰς τοὺς νέους, ἵνα ἀποστραφῶσι τὴν μέθην, οὕτω καὶ νῦνεῖς, ὡς ἀντιφάρμακον τῆς «Dame aux Camellias» καὶ τοῦ Φωθλάκης, στήσατε βρούτείους Ἀφροδίτας εἰς τὸ γυμνάσιον καὶ βιτσαρίους Ἀραβαῖς εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ πειρασμοῦ.

Ταῦτα ἔλεγον προχθὲς ἐν τῇ Ἐκθέσει εἰς Ἑλλανοδίκην τινὰ, δεστις πρὸ τῶν καλλίστων μαρμάρων τοῦ Πάρνηθος καὶ τῆς Πεντέλης ἐδάκρυεν ἀναλογιζόμενος δὲτι ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν ἐγκυμονοῦνται τέρατα οἷα τὰ ἐκτεθέντα.

"Ἐλπίζω δὲτι οἱ μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ Μαλθικοῦ συλλόγου δοθησομένη σπουδαία παραγγελία, θέλει παρηγορήσεις τοὺς "Ελληνας καλλιτέχνας δι' ὅσα κατ' αὐτῶν ἐσω-

ρεύσατε, παραγγωρίζοντες τὴν χρησιμότητα τῆς τέχνης τῶν.

Εὔπειθής δούλη σας
ΑΝΝΑΗ ΜΕΡΡΗΛΕΣ.

Σ Κ Ν Ι Π Ε Σ

Οἱ κάτοικοι τῆς Βαγάνδας εἶναι μαῦροι καὶ δυστυχεῖς ἄνθρωποι τρώγοντες μόνον ἀραβίστον καὶ ἔύλον· ἀλλὰ παρηγοροῦνται δι' ἔθνικῆς τινος παραδόσεως, καθ' ἣν τὰ δεινὰ αὐτῶν θέλουσι παύσει, ἀμα λάρμψαις συγχρόνως εἰς τὸ στερέωμα δ' ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. Τοιοῦτόν τι φαινόμενον συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν Μεσολογγίῳ διὰ τῆς συγχρόνου ὑποψηφιότητος τῶν κ. κ. Τρικούπη καὶ Δεληγεώργη. Εὐχόμεθα ν' ἀγγέλλῃ τοῖς Μεσολογγίταις δσα καλὰ πειριένουσιν ἀκόμη οἱ Βαγανδῖται.

"Ο πλοίαρχος Σπέκιος, διατρίψας μακρὰ ἔτη ἐν τῇ ἀνωρθείσῃ Βαγάνδᾳ τοιαύτην ὑπέστη περὶ τὴν αἰσθητικὴν ἀλλοίωσιν, ὃστε ἐπιστρέψας εἰς Λονδίνον ἐθεώρει ὡς ἐλάττωμα τῶν Ἀγγλίδων δὲν εἶχον εὔθεταν τὴν ῥεῖνα καὶ λείψους τοὺς πλοκάμους. Ἀπαραλλάκτως καὶ δὲκτούλγαρισθεὶς κ. Δογιωτατίδης διομάζει υπερευήθειαν τὴν μὴ ἐπέμβασιν τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὰς ἐκλογάς.

Κατὰ τὸν Ἐδ. Ἀδεῶν «τοῦ σήμερον ἔλληνος τὰ πάθη τόσον φρόνιμα καὶ προνοητικὰ εἶναι, ὃστε οὐδέποτε ἐρωτεύεται νεάνιδα πρὶν πληροφορηθῆ περὶ τῆς προικὸς «οὐδὲκτείται ὑδρίη πρὶν βεβαιωθῆ περὶ τῆς ἀτιμωρησίας». Ο κ. Πετρίτος ἀπέδειξε προχθὲς τὸ ἐναντίον. Δὲν συμμεριζόμεθα βεβαίως τὴν γνώμην τοῦ κ. συντάκτου τοῦ «Λαοῦ», καθ' ἣν δὲ πρώην βουλευτὴς Σύρου ἐπραξεν ἔργον ἀξιέπαινον μαχαιρώσας τὸν δυστυχῆ Λιθαρόπουλον, πιστεύομεν ὅμως δὲτι πρέπει νὰ καταλογισθῇ αὐτῷ ὡς ἐλαφρυντικὴ περίστασις, δὲτι διὰ τῆς μαχαίρας του ἐδωκε φαεινὴν ἀναίρεσιν τῆς στυγερωτέρας κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος συκοφαντίας.

"Η «Βελτίωσις» περιέχει φράσιν ὑποδεικνύουσαν τὴν ἀκραν τοῦ ὡτίου ἢ μᾶλλον τοῦ συστήματος ὑπερασπίσεως, ὅπερ θέλει ἀκολουθήσει δ. κ. Βούλγαρης καὶ συμμορία ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, δὲτι δηλ. πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν γ' ἀποσυρθῶσιν, ἀλλ' δὲ Βασιλεὺς ἐπεθύμει γὰ μείνωσιν, ἐν